

РЕШЕНИЕ

№ 345

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Светлин Михайлов
Женя Димитрова

при участието на секретаря Ваня Ил. И.а
като разгледа докладваното от Христо Лазаров Въззивно търговско дело № 20231001000310 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава двадесета ГПК – Въззивно обжалване.

Образувано е по въззивна жалба от ищеца – Национална агенция за приходите/НАП/, чрез В. П., директор на дирекция „Държавни вземания“ срещу решение № 212 от 16.02.2023г., по т.д. № 1667/2022г. по описа на Софийски градски съд, т.о., 20 състав, в частта, с която са отхвърлени обективно и кумулативно съединените искове на НАП за признаване на установено, че предявените и включени в списъка с приети вземания, в общ размер от 78 661 658,67 лева, от които 52 831 506,78 лева – главници, 25 830 151,89 лева – лихви до 02.02.2022г., ведно с лихви от 03.02.2022г. до погасяване на вземанията, и вземания в общ размер на 188 316,77 лева, от които 118 502,22 лева главници, 69 814,55 лева – лихви до 23.02.2022г., ведно с лихви от 24.02.2022г. до погасяването на вземането, са с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ и следва да бъдат удовлетворени от стойността на реализираното обезпечение.

В частта, с която са отхвърлени исковите претенции за сумите над 78 661 658,67 лева до 86 212 767,50 лева, от които 52 831 506,78 лева до 57 712 053,93 лева – главници, 25 830 151,89 лева до 28 500 713,57 лева – лихви до 02.02.2022г., ведно с лихви от 03.02.2022г. до погасяване на вземанията, решението не е обжалвано и е влязло в сила, на основание чл. 296, т. 2, пр. първо ГПК.

Въззивникът/ищецът – НАП счита, че изложените аргументи в обжалваното решение относно неприложимостта на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, по същество представлявало

корективно тълкуване на разпоредбата, която имала императивен характер и смисълът на правната норма не можел да се извлича от други правни норми. Твърди, че с действащите в периода от влизане в сила на измененията, обнародвани в ДВ 108 на 19.12.2007г. до влизане в сила на измененията, обнародвани в ДВ бр. 104 от 30.12.2016г., разпоредбите на чл. 26, ал. 3, т. 1, т. 2 и т. 11 от ЗОЗ, се дублирало основаните за вписването на запор наложен по ДОПК. С разпоредбите на чл. 17, ал. 5 и чл. 32а ЗОЗ, законодателят изрично е уредил конкуренцията между изпълнителните производства по ГПК, ДОПК и производството по ЗОЗ. На следващо място твърди, че от представените и приети в хода на производството писмени доказателства, се установявало, наличието на запори наложени по реда на ДОПК за обезпечаване на публични вземания, приети в производството по несъстоятелност срещу длъжника, които са вписани в Централния регистър на особените залози/ЦРОЗ/. Твърди, че в текста на разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ са включени освен договорените между длъжника и кредитора обезпечения, така и наложените в хода на принудителното изпълнение обезпечителни мерки – запори по чл. 4 от ЗОЗ, които са вписани в ЦРОЗ. Моли въззивния съд да отмени първоинстанционното решение в обжалваната част и да постанови друго, с което да уважи предявените иски в частта, в която са предмет на въззивното производство. Претендира направените по делото разноси, включително и юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Въззиваемият/ответникът - „Евробет“ ЕООД/в несъстоятелност/ не е подал отговор на въззивната жалба, не се явява в съдебното заседание и не изпраща представител.

Постоянният синдик на „Евробет“ ЕООД/в несъстоятелност/ - Т. Д. И. е подал в срок отговор на въззивната жалба. Счита, че въззивната жалба е допустима, но по същество е неоснователна. Твърди, че изложените във въззивната жалба правни доводи, не намират опора нито в правната доктрина, нито в константната съдебната практика, относно приложението на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ. Цитираната разпоредба урежда ред за отчитане на основанията пораждащи привилегии, но не можела да създаде такова предимство, тъй като вписването на запор по реда на ЗОЗ не учредявала никаква привилегия на кредитора в производството по несъстоятелност. Моли въззивния съд да остави без уважение въззивната жалба и да потвърди решението в обжалваната част. Не претендира разноси.

Въззивният съд като взе предвид събраните по делото доказателства, оплакванията в жалбата и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в законния срок от надлежна страна по делото против подлежащо на възивно обжалване решение, същата е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

На основание чл. 269 от ГПК, въззивният съд след служебно извършена проверка на решението установи, че то е валидно и допустимо в обжалваната част.

Видно от приетите в първоинстанционното производство доказателства по делото, се установява, че са налице всички положителни материални и процесуални предпоставки за

съществуването и упражняването на правото на иск по чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ. С решение № 260615 от 23.12.2020г., по т.д. № 908/2020 по описа на СГС, е обявена неплатежоспособността на "Евробет" ООД и е открито производство по несъстоятелност. Ищецът – НАП е предявил на 12.04.2020г., пред съда по несъстоятелността процесните вземания в общ размер на 90 706 913,54 лева. Тези вземания са приети от синдика и са включени под № 11 в списъка на приетите вземания обявен в ТР на 10.05.2022г. С определение № 265295 от 15.08.2022г., по т.д. № 908/2020г. по описа на СГС, постановено по реда на чл. 692, ал. 4 ТЗ, съдът по несъстоятелността е оставил без уважение възражението на НАП срещу определената от синдика поредност на удовлетворяване на предявените от него вземания. Това определение е обявено в ТР на 16.08.2022г. Исковата молба е подадена чрез пощата на 29.08.2022г. и е в законоустановения срок 14-дневен срок по чл. 694, ал. 6 от ТЗ. Постоянният синдик – Т. Д. И. е конституиран като страна по делото от първоинстанционния съд, на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ.

Първоинстанционният съд правилно е установил от доказателствата по делото фактическата обстановка и страните не спорят, че са възникнали процесните публични вземания, че НАП е образувал изпълнително дело, че на 06.02.2020г. било издадено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, с което е наложен заповор върху вземанията от банки и върху МПС, които са вписани по партидата на „Евробет“ ООД на 07.02.2020г. и на 24.02.2020г. в Централния регистър на особените залози. Заповорът върху дружествените дялове е вписан в ТР по партидата на дружеството, както и са представени доказателства за извършвани вписвания в Патентното ведомство, на основание чл. 19а ЗОЗ. До дружеството, от чийто капитал са заповорирани наличните акции, е изпратено съобщение по чл. 203, ал. 2 ДОПК.

За да отхвърли като неоснователни предявените искове, първоинстанционният съд е споделил разрешението, възприето от трайно установената и непротиворечива практика на ВКС, че наложените по реда на ДОПК и вписани по реда на ЗОЗ заповори за обезпечаване на предявените от НАП вземания, дори вписването да предхожда откриването на производството по несъстоятелност, не създавал за публичните вземания, за чието събиране е наложен, привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд приема от правна страна, следното:

Предмет на правния спор във въззивното производство е редът на удовлетворяване в производството по несъстоятелност, на вземанията обезпечени с наложени заповори по реда на ДОПК, които са вписани в ЦРОЗ.

С изменението на [чл. 26, ал. 3, т. 11 ЗОЗ](#) от ДОПК(ДВ бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г.) е отменено основаниято, на което заповорите наложени от НАП по реда на ДОПК, са подлежали на вписване в ЦРОЗ. Ето защо, вписаните от ищеца в ЦРОЗ обезпечителни мерки не създават привилегия по [чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ](#), тъй като извършените от НАП вписвания нямат правно действие и не се ползват с право на предпочитано удовлетворение, преди останалите кредитори в производството по

универсално принудително изпълнение. Следователно предявените иски са неоснователни и следва да се отхвърлят само на това основание.

Неоснователно е твърдението на въззивника, че разпоредбите на чл. 17, ал. 5 и чл. 32а ЗОЗ, законодателят изрично е уредил конкуренцията между изпълнителните производства по ГПК, ДОПК и производството по ЗОЗ. Вписването на запора не дава право на вискателя да се удовлетвори предпочително от имуществото, върху което е учреден залога и не променя качеството му на хирографарен такъв.

Допълнителен аргумент за неоснователността на предявените иски са обстоятелствата, че съгласно разпоредбата на [чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ](#) вр. с [чл. 638, ал. 4 ТЗ](#), вписването на запора след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, е непротивопоставимо на останалите кредитори и вземането не може да се ползува с привилегията по [чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ](#). Вписването няма за последица създаването на право на предпочително удовлетворение, а има за цел непротивопоставимост на правата на обезпечения кредитор, на основание [чл. 12, ал. 2](#) и [чл. 30, ал. 1 ЗОЗ](#).

При подаването на въззивна жалба не се дължи предварително държавна такса, на основание чл. 694, ал. 7, изр. второ от ТЗ. С оглед изхода на правния спор по делото, държавна такса се дължи от ищеца, но доколкото предмет на иска е установяване привилегия на публични вземания на НАП, ищецът е освободен от нейното заплащане, на основание чл. 84, т. 1 от ГПК.

Въззиваемият/ответникът и синдикът не претендират разноси за въззивното производство и такива не следва да им се присъждат.

Предвид гореизложеното решението на СГС е законосъобразно и правилно и следва да се потвърди, като въззивният съд препрати в останалата част към мотивите на първоинстанционния съд, на основание чл. 272 от ГПК.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 212 от 16.02.2023г., по т.д. № 1667/2022г. по описа на Софийски градски съд, т.о., 20 състав, в частта, с която са отхвърлени искивете на Национална агенция за приходите срещу "Евробет"ООД/в несъстоятелност/, ЕИК 121179290, за признаване на установено, че предявените и включени в списъка с приети вземания по т.д. № 908/2020г. по описа на СГС, в общ размер от 78 661 658,67 лева, от които 52 831 506,78 лева – главници, 25 830 151,89 лева – лихви до 02.02.2022г., ведно с лихви от 03.02.2022г. до погасяване на вземанията, и вземания в общ размер на 188 316,77 лева, от които 118 502,22 лева главници, 69 814,55 лева – лихви до 23.02.2022г., ведно с лихви от 24.02.2022г. до погасяването на вземането, са с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Председател:

Членове: 1.

2.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____